

[Johan Philipsen]

en fond, der kan anvendes til andre formål. Det er en af folketingets vedtagne lov – mod min stemme, men gyldigt vedtaget – og det er mine penge, og det har man at rette sig efter også i de kommende år.

Så vender jeg mig til regeringens forslag. Det opfylder jo udvalgets ønske, sådan som det kom til udtryk i tillægsbetænkningen af den 25. maj 1977, og opfylder det ønske, som fru Mette Madsen på et senere tidspunkt har udtrykt. Vi er enige i den ligestilling, der sker, og også måden, det sker på.

Vi er enige i de små timekorrektioner, der sker, men vi er ikke enige i den forøgede adgang til at købe aktier i et enkelt selskab. Det fornemste og sværeste problem i dette land er at skaffe købere til den flom af obligationer, som realkreditinstitutioner og finansministre udsteder. Jeg mener, at disse penge gør mest gavn i dette land ved at blive anvendt til at holde en nogenlunde hæderlig kurs på obligationer. Jeg mener slet ikke, at det er fornødent, at ATP skal have adgang til at købe yderligere aktier.

Så skal jeg bekræfte den udtalelse, som den socialdemokratiske ordfører kom med, nemlig at ATPs opbygning har vist sig at være et godt apparat til også at løse andre opgaver.

Hr. Lawaetz siger, at hvis nogle dør for tidligt, så snydes de. Ja, det gør man. Når man tegner forsikringer og man dør for tidligt, så får man knap så meget, men det er jo forsikringernes egentlige hovedformål. Der kan man ikke komme og sige, at nogle bliver snydt. ATP er en forsikring lige så vel som alle andre, og den bør opfattes som sådan og styres som sådan.

Palle Simonsen (KF):

Jeg vil også starte med fremskridtspartiets forslag og kan helt tilslutte mig de betragtninger, hr. Johan Philipsen har gjort gældende her.

Vi er modstandere af det forslag, der er fremsat af fremskridtspartiet. Det eneste pæne, man kunne sige om det, som også arbejdsministeren var inde på, er, at det i hvert fald er modereret i forhold til tidligere forslag, vi har oplevet, men det har faktisk ikke gjort indholdet synderlig bedre.

Vi synes, at forslaget i sig selv er ret uinteressant. Det vil i virkeligheden kvæle

ATP-tanken, og den har vi faktisk efter min opfattelse ikke nogen ret til at kvæle her fra folketingets side. Det, det drejer sig om, var måske i højere grad at finde ud af, hvordan man skulle udvikle selve spørgsmålet om pension via ATP.

Det andet spørgsmål i den forbindelse er spørgsmålet om den udpumpning, der ville finde sted. Men vi har jo tidligere set, at det aldrig bekymrer fremskridtspartiet, når det fremsætter forslag, hvordan de i øvrigt influerer på samfundøkonomien.

Lad mig så først om regeringens forslag sige det pæne, at forslaget om at sidestille enkemænd med enker er vi naturligvis hundrede procent enige i og kan tilslutte os. Det har vi tidligere været med til at rejse som en sag. Vi finder, det er en vældig god ting, som nu bliver bragt på plads. De tekniske ændringer kan vi også tilslutte os.

Men så kommer vi til den mere alvorlige side af sagen, nemlig ministerens forslag om, at grænsen for ATPs aktieandel i et enkelt aktieselskabs aktiekapital udvides fra 15 til 20 pct. Jeg vil godt sige meget klart, at det kan vi under ingen omstændigheder tilslutte os. Denne sag har jo en forhistorie, som det måske nok er nødvendigt at trække hovedlinjerne op i.

Da folketinget vedtog lov om forlængelse af visse kollektive overenskomster i april 1977, blev det tilkendegivet, at der var indstillet en række forslag til ændringer af ATP-loven fra ATPs bestyrelse, og en række af dem blev gennemført i folketinget. Ét forslag blev holdt tilbage, nemlig lige bestemt dette forslag her. Jeg vil godt gøre gældende, at det bl. a. blev holdt tilbage dengang, fordi vi fra det konservative folkepartis side var meget skarp modstander af det. Vi sagde, at betingelsen for, at vi kan deltage i hele det øvrige lovgivningsområde vedrørende forlængelse af de kollektive overenskomster, er, at der ikke bliver tale om denne udvidelse af aktieandelen i de enkelte virksomheder.

Jeg har hæftet mig ved, at der er nogle venstrepolitikere, der gennem nogle måneder har skrevet noget om, at gennem det konservative folkepartis deltagelse i augustforlig I har vi været med til at give mulighed for denne bestemmelse. Det vil jeg gerne afvise fra folketingets talerstol. Vi er netop ved hver eneste lejlighed, hvor denne sag har været fremme, gået stærkt imod den. Nu er den